

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztési iroda: Versecz, laktanya-utca 1054. szám — ide intézendők a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchnerné felvétel és rendezés iradjában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kádics-féle házban) is átvetetnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felölös szerkesztő: Perjéssy Lajos.

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítottak. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kérjük pénteken délig beküldeni.

IV. évfolyam.

Vasárnap 1895. évi márczius 17-én.

II. szám.

Ünnepelt főispánunk.

Az a ritkán tapasztalható, osztatlan tisztelet és szeretet, melylyel e város minden rendű és rangú, különböző nemzetiségű és vallású lakosa viseltetik Rudnai Nicolics Sándor főispánunk iránt — ünnepélyes és lelkes módon talált kifejezést a múlt héten.

Azon alkalomból, hogy most folyt le 10-ik évfordulója azon napnak, midőn a korona kegye főispánunkat törvényhatóságunk élére állította — polgárságunk rendkívül meleg ovációkat rendezett.

A törvényhatósági közgyűlés egyhangú lelkesedéssel a város diszpolgárává választotta, a helyben székelő hatóságok, hivatalok, egyházak és testületek sorjában siettek a jóságos arcú, ősz főispán elé, hogy igaz, benső ragaszkodásuknak kifejezést adjanak. Zászlódiszba öltözött a város, hogy külsőleg is megmutassa, miszerint polgársága örül és ünnepel.

Ünnepi azon férfiut, kinek tíz éves működése, a „sok vizzály után“ korszakot fog alkotni a város történetében — a béke, az öntudatos haladás fényes korszakát.

A békesség és haladás attól az időtől datálódik Verseczen, midőn Rudnai Nicolics Sándor vette kezébe a kormány pálcáját.

Az elmérgesedett politikai pártviszályokat, nemzetiségi villongásokat, páratlan papintatával lecsendesítette, majd minden erejével oda hatott, hogy kulturális tekintetben is haladjon városunk.

Az legtöbbször sima kézzel igazította el a felmerült bajokat, de ha kellett, és szükség vala rá, az a finom kéz tudott erős és hatalmas kéz is lenni. Emlékezzünk csak vissza az első évekre, midőn a törvényhatósági közgyűlések régi viharjai fel fel tüntek, midőn az azóta megtért és megjuhászodott representánsok többek közt még olyan dolgokra is elragadtatták magukat — hogy indítványozták, miszerint Versecz törvényhatósági közgyűlése magyar beadványt ne fogadjon el és ne tárgyaljon, kényszeríteni akarták a város fenhatósága alatt álló intézmények vezetőit arra, hogy német vagy szerb nyelven írjanak. Mily erős kézzel kellett ekkor belenyulni a darázs-fészekbe.

A magyar hazafias törekvések gyámoításában mindig a főispán járt és jár legelől. Védnöke a magyar nyelvterjesztő egyesületnek, annak alapítása óta, meleg érdeklődéssel viseltetik az iskolák iránt s mindenütt első, hol tenni, cselekedni kell.

Első és egyetlen verseczi magyar lapunk a „Délvidék“ tíz éves pályafutása alatt legfőbb támaszát bírta ünnepelt főispánunkban s bölcs tapasztalatainak gazdag tárházából mindig adott tanácsot, midőn hozzáfordtunk, bátorítást és bizalmat öntött belénk, ha esüggedni kezdtünk.

Az ünneplők között tehát a mi örömmünk méltán lehet a legőszintébb, midőn igaz hálaunknak és üdvözlésünknek kifejezést adunk.

* * *

Városunk törvényhatóságának mult szerdán tartott közgyűlése következőleg folyt le.

Seemayer János, kir. tan. polgármester az ülést megnyitván, Weifert Károly főjegyző felolvassa azon 54. városi képviselő által aláírt indítványt, hogy Rudnai Nicolics Sándor főispán a város érdekében kifejtett tíz évi áldásos működésért a város diszpolgárává választassék.

A közgyűlés kitörő lelkesedéssel egyhangalag elfogadja az indítványt s a főispánért deputációt küld.

A megjelent főispánt Dr. Seemayer Károly következő beszéddel üdvözölte:

Méltóságos főispán úr!

Versecz város törvényhatóságának bizottsága méltóságodot e város érdekében főispáni minőségében 10 éven át kifejtett áldásdús működése elismerésül ritka egyhangú lelkesedéssel diszpolgárává választotta meg.

Tíz év a véges emberi életben számba vehető időt képez ugyan; — a népek történetében azonban csak egy röpké pillanatot jelez, mely tűnő csillagként hull a minden-ség tengerébe; és mégis méltóságodnak a városban töltött 10 éves működése futó meteorként nem tűnt el, hanem Versecz város történelmében mint korszakot alkotó fog jelentkezni, mert eredményében mély nyomokat hagy maga után.

Tudjuk ugyanis mindnyájan, mily rendezetlenek voltak ezen időszakot megelőző időben Versecz város pénzügyi viszonyai; tudjuk félig ezt is, mily magasra csaptak volt fel a pártviszály hullámai polgárságunk körében: de midőn méltóságod a kor-

TÁRCZA.

A feleség.

Csökonyos agglegény mondotta volt nekem, hogy az a bizonyos örök-hűségű eskü az oltár előtt voltaképpen nem egyéb, mint igen szomorú lemondás a garçon-élet tarka élyezeteiről a házasság-életnek végtelen — unalmaért. A garçon-élet a szabadság, az édes függetlenség! Ah ez a pillangó-élet, ez az örökös röpdösés virágról virágra!, ez a boldog gondnélküliség, melyben semmi sem állandó, csak a változatosság, — ez a saját — külön világ, melyben csak egy, egyetlen egy uralkodó van: én!, melyben senki más nem parancsol, csak én, — pillangó-élet, édes garçon-élet, ki is cserélne föl téged a házasságnak rabbilincseivel?! . . . Úr vagy ss nem szolga! Előtted a világ, tied az egész világ!, mert nem tart fogva, mert nem kapaszkodik görcsösen karodba ő; az u. n. „egyetlen“, a „drágám“ (de milyen drága!) a — a feleség. Úr vagy, barátom, úr, mert nincs, ki hitvesi hűséggel, szerelémittasan sugodossa füledbe reggel, délben, este, sőt éjjel is, hogy a sok alvás meg ne ártson, — nincs aki sugdossa, hogy vég már új ruhát, hiszen az a két hónap előtt vásárolt, már olyan — régi! s új ruhához új kalap is illik, oh, te jó,

te okos kis férjem! (Már t. i. azért vagyok „jó“ és „okos“, mert szentül hiszi, hogy megveszem, de rögtön, a ruhát is, a kalapot is. Bezzeg, ha valaszom tagadó . . . hipp! hopp! fordul a koczka, s én „rossz“ vagyok, és „ostoba“!) És kérem . . . de várjunk egy kissé! Nekem ugy tetszik, mintha egyik-másik mama az igen tisztelt és turelmes hallgatóság köréből, mintha az imént elmondottak miatt kissé haragosan nézne rám. S a kisasszonyok közül is ejh no!, mintha az ott, ott ni! az a csinos, piszeorru lencsésarczu duzogna, amiért ily illetlen-hangu beszéd oson tüzes vértől rózsaszínű fülkagylójába. Értsük meg egymást!

A dolog így áll: amit önök eddig garçon-életéről, házasság-életéről, feleségről, holmi pillangóskodásról és rabbilincsenkről hallottrk, azt mind nem én mondtam, nem én vallom, de ahogy ez már bekezdéskor jelezve lett, mondja és vallja egy csökonyos agglegény. Már pedig, ha valaki, hát egy agglegény bizonyára nincs arra hivatva, hogy mérvadó ítéletet mondjon feleségről, házasságról. Ez természetes. Aki nem evett almásrétest, az ne okoskodjék, mert ugy se magyarázhatja még, hogy tulajdonképpen milyen is az almásrétes!

(Csak azért élek ily szelleműs hasonlat-tal, mert hát a feleség is édes portéka, a feleség is enniváló!

Oh én értem, nagyon is értem az u. n. „csökonyos“ agglegényeknek kifakadását! Sa-

vanyu a szőlő, de nem azért, mert korán, de mert már későn nyélnának utána. Tempí passati! Az erőtlő duzzadó ifuságnak éveit könnyelmzen átélve, blazirtakká váltak és . . . de mi közünk hozzáink?!

Csevegjünk a feleségről.

Valami pompás lehet egy olyan kis feleség! (No nem „muszaj“ azért olyan nagyon kicsinek lennie!) Isteni lehet az urak, mikor egy olyan fiatal, egészséges, kedves kis asszonykáról elmondhatom, hogy az enyém, enyém a kontyos tetőtől, picziny laba talpáig! Enyém. csak az enyém!

. . . A násznép végre valahára elmegy.

Oh, milyen kiállhatatlanok azok a vendégek egy esküvőn! Templomból jövet már egy kocriban ülünk kis feleségemmel! csak ketten ketten vagyunk — egyedül. S ahogy nyitott fogatunk vigan (ahogy illik is!) a város utcáin tova robog s itt is, ott is egy-egy kíváncsi, nevető tekintet rajtunk végig siklik: megszorított fehér keztyős kis kezét mellettem ülő angyalomnak, ő elpirul s én halkán mondom, csak suttogom;

— Tudja-e, hogy maga már most egészen az enyém? Tudod-e?

Selyempillait ram emeli. Szeme az iménti izgalomtól még könytől ragyog s egy köny, egy gyöngy lehull a hófehér fatyolra.

— Oh, Istenem! Milyen különös!

— Dehogy? Nincs ezen semmi különös.

mány képviselőjeként körünkben megjelent, és az avatottság erejével, a lelkesedés lángjával és az egyéni jeles tulajdonságok fegyverével érdekünk előmozdítására közre működött, viszonyaink jobbra fordultak, és a pártviszály tüze elaludt, mert tapintatos mérséklete által nemcsak a felviharozó szenvedélyeket féken tartani tudta, hanem böles tanácsai által jelenünk fejlesztésén is sikeresen közreműködött.

Munkássága nem nyilatkozott rhapsodikus erővel, mely sokszor rombol, tör, hogy újat alkotva és a régít felforgatva gyakran inkább kárára, mit hasznára van az ügynek; működése nem volt tomboló vihar, mely a világot rendes sarkaiból kiforgatni akarja, hanem olyan volt mint a csendesen permetező eső, melynek hullásánál a reménykedőgazda hálaadással emeli szeméit az égbe.

De méltóságodnak nemcsak ezen körünkben töltött 10 éve, hanem egész élete is hazájának volt szentelve, és ezt minden erejével, lángoló lelkesedéssel szolgálta. Multja érdemeinek virágaival van tele, melyek ráárasztják a polgári elismerés érdem koszorujának illatát.

Hálás szívvel tekintünk vissza méltóságodnak a közpályán, de különösen e város érdekében kifejtett működésére és midőn ezért a mai napon szívünk szeretét és őszinte rokonszenvünket nyilvánítjuk, a magam és mindnyájunk benső érzelmeit tolmácsolva ama hő óhajnak adok kifejezést: hogy a mindenható méltóságodat hazánk és városunk javára erő és egészségben még sokáig tartsa meg.

Az éljenések lecsilapulta után Rottler Ferencz német, Kosztics Lázár pedig szerb nyelven üdvözölte a főispánt, ki szintén három nyelven meghatva mondott köszönetet a polgárság ragaszkodásáért.

* * *

A közgyűlés után a város összes tisztikara tisztelgett a főispánnal, a midőn Seemayer János kir. tan. polgármester a következő üdvözlő beszédet tartotta:

„Mind köz, mind magánéletünkben — hogy úgy szóljak — bizonyos lelki szükség néha,

Sőt nagyon is természetes! Akik egymást szeretik — egymáséi lesznek.

(De azért az én hangom is remeg. Mert bizony különös, nagyon is különös az, mikor az ember mellett egy imádott, fiatal, üde, píruló kis asszony ül, aki vagy tizpercz óta a — feleségem!)

... A kocsi megállnak; s mi ketten a násznappal együtt csakhamar ott ülünk a díszes asztal mellett. Oh, azok a folyton rank mosolygó, kiállhatatlan vendégek! Oly nyugodtan, oly nagy — meglepődötten terpeszkednek el szemben velünk és körülöttünk, mintha már most legalább is egy hétig nem kegyeskednének eltavozni innen. Pedig bár az ördög vinné el mindannyit még ebben a pillanatban! ... A kis feleség itt ... itt van mellettem; tuzes lehelle, amint hozzám szól, megremegteti bajuszomat és én őt ezek miatt a bugrisok miatt meg nem ölhetem, meg nem csokolhatom! Égek a vagytól ... majd kibujok a bőrömből ... s ülöm kell nyugodtan, higgadtan, mint valami német professzor. De nagy bolond volt is az, — vagy pedig aglegény, — aki az esküvő utáni lakomákat kitálalta!

Nini! „Halljuk! Halljuk!“ ... majd csönd s a végtelen nagy csöndben kenetteljesen hangzik felénk az a bizonyos folkszöntő, melyet talán már az első emberpárnak is elmondott volt ott a paradicsomban, édes egybekelésük után, a kigyó. „Az i—gen tisz—telt új, boldog há—zas par—nak e ma—i szeent na—pon“ ... oh, ez a hosszadalmas, s borzasztóan konvencziális dikköz! Miért is nem adsz nekem e perczen szárnyakat, oh Isten: hogy e sok kellemetlen zajtól tovarepülhessek csendes magányba, veled te édes! te mindenem! én kis feleségem!

Itt kell ülöm melletted oly nyugodtan, mintha valami operai előadást néznék végig egy földszinti zártszéken. Most tapsolnak ...

hogy az előttünk lefolyt idő jelentősebb pontjainál megállapodva, visszatekintsünk elmúlt éveink sorára, új erőt és tanúságot merítvén a kiállott küzdelmek szemléléséből, s új reményt a jövőre, az általunk kivívott eredményekből.

Teljes tiz éve ma annak, hogy a magas kormány változatlan bizalma, ő felségének legmagasabb kegye folytan e törvényhatóság élére állított, év tiz és óra államférfiúi bölcsességgel, soha nem ingadozó kitartással, sőt önmegtagadással irányozza és vezérli előre városunk sokat hányatott hajóját.

Kedvét találta az isteni gondviselés az időnek ezen állandóságában, és mi itt ez ünneplő körben és ezen tul, az egész törvényhatóság területén, mind azon számtalanok, kik méltóságod jó szívűségének számtalan jelei által minden adandó alkalommal kitüntetve lettek s kikket méltóságod nyomában szívesen munkalkodtunk e város javának előmozdításán — öröm unneppé akartuk tenni szívünkben és külső jelekben is eme nevezetes évtized fordulóját. Megjelentünk tehát első sorban mi, kik méltóságod intenciója és utmutatása szerint közreműködünk városunk emelésén, polgársága jólétének előmozdításán hogy őszinte tiszteletünk, nagyrabecsülésünk és ragaszkodásunk adóját lerójuk méltóságod iránt a tiz év küzdelmei és eredményeiért — hogy hálás köszönetünknek kifejezést adjunk azon buzgalomért és jóságáért, a melylyel munkásságunkat kisérni, a közönség javára célzó igyekezetünket teljes tiz éven át legmelegebben támogatni kegyes volt.

Bizonyára nem csekély küzdelmek időszaka volt az a lefolyt tiz év, melyre most mar mint egy utánuk elterülő vidékre nyugodtan tekintetünk vissza, nem egyszer gördítették akadályok a közjó előmozdítására törekvő hazafias működésünk elé egy a kül, mint a belviszonyok által teremtett hullámzások. — De az elfogulatlan itélő előtt az eredmény még is az volt, hogy isten segítségével, méltóságod böles vezetése alatt városunk nyilvános élete, csuggedetlenül törekszik azon magasztos cél felé, hogy elfoglalja hazánk vidéki városai között azt a jelentékeny helyet, melyre egy történelmi multjánál, mint a benne rejlő erőknél fogva hivatva van.

A midőn ezen hazafias működés és faradhatlan munkálkodásáért, nemkülönben irántunk tiz év folyamán tanusított atyai jószívűségéért és kegyes hajlamaiért legalazatosabb köszönetünknek kifejezést adnánk — kívánjuk szívünk mélyéből, hogy a mindenható tartsa méltóságodnak testi és lelki erejét, kedvét és buzgóságát sokáig, a király, a haza és a kormányzatára,

„brávo! éljen!“ ... s az a bizonyos toasztozó papaszemmel az orrán, édeskés mosolylyal ajkan, felénk közelg s kocczintásra nyújtja pezsgőtől gyönygyöző poharát.

Es aztan ... jön a második, a harmadik ... jön a tizedik toaszt ... Az arcok kigyulladnak az illatos melegtől és fejbe-szokkenő pezsgőtől ... mindenki levegő, friss, szabad levegő után vágyakozik, miért is — Istennek hala! — a násznép végre-valahára elmegy.

Egyedül vagyunk. Édes jó anyad megvárja, míg kocsiba szalunk; össze-vissza csokol téged is, engem is — fuledbe sugja: „aztan jól vigyázz magadra, kedves gyermekem?“, s a kocsiajtó becsapódik, (most már zárt kocsin megyünk!), s mi ketten repülünk egymást atóelve, új otthonunkba: haza!

Adieu garçon-élet! Adieu! ...

Hat végre ... vége annak az örökös korcsmázásnak, annak a sok unalomüző, de kedélyt tompító éjjelezésnek, vége a cigány-életnek! A pillangó-élet megszűnt: a pillangóból jámbor selyemhernyó lett, mely körül mind jobban fonódnak a ház-as-élet aranyzalai, míg végre a sok százból gubó lesz. Csakhogy ebben az aranyos gubóban, ebben a meleg fészekben nem vagyunk egyedül: ott van mellettünk, szerelmesen simul hozzánk az aranyos gubónak aranyos piczi-piczi tündére: a feleség. Hat csoda-e, ha valaki nem akar tova repülni ebből a gubóból, hogy ismét pillangóvá váljék?!

A kocsi megáll. Kiemelem feleségemet, s karomat gyöngéd tamaszul nyujtva, viszem őt, viszem, a várva-váro és várva-várt fészekbe, s minden tagomat végig zsbongja az a kéjes tulboldogság, hogy én vagyok a világ leggazdagabb, legszerencsésebb, legirigylésreméltóbb teremtese! ...

T—k l n.

bizott törvényhatóságok hűséges szolgálatára melyben mindnyájunkat, mindenkor csoportosulva szemlélend.

Ha pedig majd egykor nagyfontosságú fényes szereplése után csakugyan legördül a függöny és a közpálya küzdelemteréről nyugalomra hivatják csendes magány utáni vágyai — találjon boldogító pihenést sokáig — szerető családjá körében. Es ha onnan, mint a révpártra jutott kormányos, a tengerre visszatekint olykor változatos multjára, töltse el szívét az a fel-emelő édes érzélem, hogy lelkiismeretes, kitartó küzdelmei és fáradozásai nem estek hiában, mert szeméi előtt a szeretett két törvényhatóság mind inkább virágzik és boldogul — tisztviselői szívéből pedig a halaezrelem utolsó lehetetig ki nem tud halni s templomaink és magán hajlékunkban szünet nélkül fogjuk kérni a mindenható, hogy drága életét az emberiség véghatáráig terjessze.

A főispán meleg hangon mondott köszönetet a tisztikarnak, mely törekvéseit mindenkor elősegítette.

* * *

Másnap, csütörtökön délelőtt a helyben székelő hatóságok, magy kir. honvédség, egyházközségek, magy kir. allami főreal isk. tanári kara, a népoktatási iniezetek tanítói s más testuletek tisztelegtek a főispán előtt, s mindannyian kifejezést adtak az általános tisztelet és szeretetnek.

A verseczi kir. törvényszék visszaállításának ügyét mult vasárnap tárgyalta a temesvári ügyvédi kamara közgyűlése, melyen — mint a „Dél. Közlöny“ írja — az ügyvédek szép számban jelentek meg. Különösen sokan jöttek el Verseczről, hogy sikra szalljanak az évi jelentés-tervezet azon pontja mellett, mely szerint a fehértemplomi kir. törvényszék székhelye Verseczre, volna áthelyezendő. A fehértemplomi ügyvédek — úgy látszik — nagyon kicsinyelték a dolgot, mert legnagyobb részük érdemesnek sem tartotta eljönni a közgyűlésre, a minek aztan az lett a következménye, hogy az ügyvédi kamara közgyűlése — hangsúlyozottan tisztán igazságyügyi szempontoktól vezéreltetve — elfogadta a jelentés-tervezet.

A közgyűlésen részt vettek városunkból: Dr. Dajkovics Istvan, Dr. Haag Aladar, Dr. Illijics Sándor, Dr. Jorgovics György, Dr. König Armin, Dr. Kuna Jenő, Dr. Markovics György, Dr. Osztóics Iván, Dr. Popovics Miklos, Dr. Rezuca Istvan, Dr. Seemayer Károly, Spatariu Vladimír, Dr. Zepegianu Péter. A gyűlés első tárgyat az igazságyügyi miniszterhez intézendő évi jelentés tervezete képezte.

A részletes tárgyalás során a jelentést minden részletében elfogadtak. Észrevétel csupán a jelentés azon részével szemben merült fel, melyben az javasoltatik, hogy a fehértemplomi kir. törvényszék székhelye Fehértemplomról Verseczre helyezessék át.

Dr. Novacu Aurél fehértemplomi ügyvéd kifejti, hogy a kérdésnek felvetése egyáltalán nem tartozik a kamara évi jelentésének keretébe. Az 1874. évi XXXIV. t.-cz. 32. §-a szerint ugyanis az ügyvédi kamara minden év eljelen a lefolyt év ügykezeléséről terjeszt fel általános jelentést az igazságyügyi miniszterhez és ebben az ügyvédség és a jogszolgáltatás terén tett tapasztalatait kiemelheti ugyan, de semmi esetre sem terjeszkehdheti ki az ily, politikai természetű háttérrel bíró kérdésekre. Különben is az 1890. évi XXV. t.-cz. véglegesen megállapítja a kir. törvényszékek székhelyeit és azon változtatni már nem lehet. Indítványozza, hogy a jelentés ezen része, mint nem ide tartozó, egyszerűen kihagyattassék.

Dr. Seemayer Károly verseczi ügyvéd helyesli, hogy a kamara állast foglal a törvényszéknek Fehértemplomról Verseczre való áthelyezése érdekében. Kifejti, hogy a fehértemplomi kir. törvényszékhez tartozó 7 járas közül az öt legvagyonosabb — köztük az új vasuti összeköttetés folytan a károlyfalvi és a kubini is — Versecz felé gravitál. A kamara csak kötelességét teljesíti, midőn a miniszter figyelmét felhívja arra, hogy a törvényszék székhelye az igazságszolgáltatás és a jogkereső felek érdekeinek szempontjából Verseczre volna áthelyezendő. Dr. Novacu beszédére megjegyzi, hogy az 1890. évi XXV. t.-cz. megállapítja ugyan a kir. törvényszékek székhelyeit, de megengedi, hogy törvényhozási intézkedéssel azok áthelyezhetők. Minthogy a törvényszék területének határozot-

tan Versecz a kereskedelmi, gazdasági, ipari és kulturális központja, ajánlja, hogy a jelentés vonatkozó része elfogadtassék.

Szuló Ernő elnök hangsúlyozni kívánja, hogy a választmányt tisztán és kizárólag az igazságügyi szempontok vezérelték akkor, midőn a jelentésbe a kérdéses részt felvette.

Kuna J. verseczi ügyvéd fejtegeti, hogy a kamarának joga van évi jelentésében kiterjeszkedni e kérdésre is. Részéről, nem bánja ha a kir. törvényszék Fehértemplomban marad, de az igazságszolgáltatás érdekében okvetlenül szükségesnek tartja, hogy Verseczen, e 24.000 lakossal bíró virágzó városban kir. törvényszék legyen.

Rosiu M. János fehértemplomi ügyvéd a jelentés kérdéses részét kihagyandónak véli. A kir. törvényszék megmaradása létkérdés Fehértemplom városra nézve, mely legutóbb a katonaságot elvesztette. Ha Versecz elhódítja a törvényszéket, Fehértemplomtól, eszményileg testvér-gyilkosságot követ el, mert tönkre teszi Fehértemplomot, melynek még csak a törvényszéke maradt meg. Versecz ellenben megmaradhat és fejlődhet a törvényszék nélkül is.

Kornis Géza titkar kifejti, hogy a választmány álláspontja tisztán az igazságügyi szempont.

A szavazás megejtetvén, a közgyűlés csak nem egyhangulag elfogadja a jelentés tervezet vonatkozó részét. Ellene csupán a jelen volt 3 fehértemplomi ügyvéd szavazott.

Napi Hírek.

Személyi hír. Rudnai Nikolits Sándor főispán ő méltósága több napi tartózkodásra Budapestre utazott.

Halálozás. Wittmann József helybeli közs. elemi népiskolai tanító élete 30-ik évében, hosszabb, kínos szenvedés után, f. hó 10-én elhunyt (tüdővészben) s kártársai és a község nagy részvete mellett kísértetett ki a mult hetfőn végső nyughelyére. A boldogult Zsigmondháza született, tanítói oklevelét 1886-ban szerezte meg a szegedi képzőben. 1890-ig a rékasi iskolánál, azottal pedig városban működött s páratlan szorgalmával előjárói és a szülők; — szelid és békés modorával kártársai és ismerősei osztatlan tiszteletét vívta ki magának. Áldás és béke lengjenek hült porai felett.

Márczius 15-ét ez idén is szokott kegyelettel és fényvel ünnepelte meg magy. kir. állami főrealiskolánk tanári kara és ifjusága. Az új iskola nemzeti színű draperiákkal izlése-sen feldíszített tágas tornatermében szép és intelligens közönség jelent meg, kiknek élén ott láttuk Rudnai Nikolits Sándor főispánt, Seemayer János, kir. tan. polgármestert, Lászlóffy László, esperest stb. Az ünnepély a „Hymnus“ elnevelésével vette kezdetét, melyet igen szépen adott elő a Szörényi József, főrealisk. tanár szakavatott vezetése alatt álló ifjusági énekkar. Az intézet ifjusági zenekarának „Magyar népdalai“ után Muzsya Aladár szavalta a „Talpra magyar“-t, majd Buda József, főrealisk. igazgató fejtegette az 1848-iki márcziusi események jelentőségét. Nagy hatást és lelkesedést keltett, midőn beszötte beszédében, hogy a jelenlévő Nikolits főispán is ott szerepelt a márcziusi országgyűlési ifjuság közt. E kijelentésre viharos „éljen“ hangzott fel. Az ifjusági énekkar (férfi) egyik kitűnően előadott dala után Dreszl József V. oszt. tan. szavalta Vörösmarthy „Szigetvár“-jat, majd a vegyes kar adta elő a „Szózat“-ot. A „Hunyady-induló“ lelkesítő hangjai mellett osztolt szót a közönség azon meggyőződéssel, hogy a helybeli főrealiskola ifjusága a legjobb kezekre van bízva, s igazi hazafias szellemben neveltetik.

Egyetemi hallgatóink Versecz-Fehértemplomi köré f. hó 8-án sikerült társasestélyt rendezett Budapesten. A műsor 6 számot tartalmazott. Közreműködtek: Miklóssy István, Wanisch V., Kellermann A., Weisz F. és Kohn Emil.

Üdvös üjtás. Gábor István nagy tőzsdéjében (Andrássy sétátér) a mai naptól kezdve a magyar államvasutak összes magyarországi állomásaira lehet jegyeket váltani. Nagyön üdvös ezen újítás, mert eddig bizony nagy volt a tolongás a vasuti állomás pénztáránál. Kár, hogy a Versecz-Nagybecskerekéi és Versecz-Kubini vasut szintén nem intézkedett. Ezen vonalakra a jegyeket csak az állomáson lehet megváltani.

A posta és távirada segédtisztai tanfolyam. — mely a helybeli magyar kir. posta távirada és távbeszélő hivatalnál hat hónapon át tartott — a mult szerdan fejeztetett be és a segédtisztjelöltek valamennyien sikerrel vizsgáztak a Pethő János kir. tan. temesvári posta és távirada igazgató elnökle, alatt működött Dr. Kovács G. fogalmazó, Gáspár János és György Vilmos hivatalnokból álló vizsgáló bizottság előtt. A tanfolyamban Horváth P., Illeg L. Kuhn Antal, Hofmann E., Knittel J., Koródy D. és Szima Pál — vettek részt.

Hangverseny és táncmulatság az alföldi inségesek javára. A verseczi fiatalok f. hó 23-án az alföldi inségesek javára hangversenyt rendez a „Szőlőnyigé“-ben. Kezdeté 8 órakor. Helyek árai: ülőhely 1 frt., állóhely 50 kr. A műsor következő leendő: 1. Kettős az „Eleven ördög“-ből. Éneklik: Keleti Aranka és Rezucha Lujza k. a. 2. Szavaltat: Trucza Gizella k. a. 3. Magyar ábrándok. Zongora. Weidt Lujza k. a. 4. „Magyar népdalok“ énekli: Keleti Aranka k. a. 5. Hegedűjáték: Sternberg Géza. 6. Szavaltat „Munkácsi rab“ Mayer Gyula. 7. Ének „Hová“ (Schubert) „Itt a tavasz“ (Böhm) Rezucha Lujza. A sikerültnek ígérkező jótékonycélu mulatság pártfogását a legmelegebben ajánljuk a t. cz. közönség figyelmébe.

A verseczi tornaegyesület folyó hó 15-én tartott közgyűlése 30 tag jelenlétében folyt le. A titkári, művezetői és pénztári jelentések öröndetes tudomásul szolgálnak. Az egyesület belső életéből kiemelendők tartjuk, hogy az egyesület 14 új taggal megszaporodott, a bevételek 160 frttal emelkedtek, mi az egyesület képesítette több üdvös befektetésre s a helybeli főrealiskolának jutalmak kitűzésére. A torna-és vívógyakorlatok a tél három hónapjában élénk részvét mellett folytak le; a tornabál sikerével is meglehet az egyesület elégedve. De vannak az egyesület történetének szomorú lapjai is, úgy több buzgó tag kilépeése eltávozásuk folytán s két haláleset, melyeknél az egyesület koszorúval és a temetéseken való részvétellel szerepelt; Kossuth Lajos koporsójára is küldött koszorút. Ezután következett a tisztikar választása mely egyhangú volt. Elnök lett Dr. Lichtscheindl Ernő, alelnök Herczog József, titkar Dr. Markovics György pénztáros Takács Gyula művezető Stuber Antal, választmányi tagok Dr. Dajkovic István, Dr. Haag Aladár Janelli Jozsef és Waldburg Odón.

Előmunkálati engedély meghosszabbítása. A kereskedelemügyi magyar királyi miniszter Pancsova város közönségének, a Petrovoszelótól Réva-Ujfalun át Pancsováig, illetve a Petrovoszelótól a torontáli helyi érdekű vasutak Ferenczhalom állomásig vezetendő gőzmozdonyu helyi érdekű vasutvonala Ürményi Bernát országgyűlési képviselőnek annak idején megadott, illetve meghosszabbított és a város közönségére átruházott előmunkálati engedélyt a lejáratról számítandó további egy évre meghosszabbította. Ezzel összekötésben felemlítjük azon öröndetes tényt is hogy Dániel Ernő kereskedelmi miniszter, jóvahagyta Révaufalva községének a megye által már elvetett azon határozatát, melylyel a pancsovai-petrovoszelóti vasut kitépitéséhez, ha az nem Franczfelden át történik, 100.000 frttal járul.

Két közgyűlés. Az iparosok dalárdája és betegsegélyző egyesület rendez évi közgyűlést f. hó 24-én d. u. 3 órakor fogja megtartani, még pedig az első a „Weinrebe“, a második pedig a városháza nagy termében.

A főkapitányság felhívja a szálló- és kerttulajdonosok figyelmét a törvény azon rendelkezésére, hogy a hernyófészkeket a gyümölcsfák és bokrokról e hó végeig kell eltávolítani és elégetni, mert mindazok, kik e rendelkezésnek nem tesznek eleget, érzékeny pénzbírsággal fognak büntettni.

A délvidéki kárpát egyesület kaulauza, mely oly lelkes fogadtatásra talált a turisták körében, a mult napokban bővített kiadásban német nyelven is megjelent s az intéző körök gondoskodtak arról, hogy külföldön is kellőleg elterjedjen. A Pethő J. kir. tanácsos posta igazgató elnökle alatt álló derék egyesület a kaulauznak német nyelven való kiadásával, igen hasznos munkát végzett, s nagyban hozzá fog járulni, hogy délvidékünk páratlan szépségű vidékeit, az Aldunat, a Krassó-Szörényi hegyvidéket . . . stb mentul több idegen is látogassa.

Rémes lehet. Mult hetfőn, a strázsai és vojvodinczi uttól pár száz lépésnyire az ugy-

nevezett „tanítók rétyén“ feloszlainak induló holttestet találtak az arra járók. A ragadozó madarak a hula arczat egész csontig elpusztították, így csak a ruha után lehetett konstatalni, hogy a szerencsétlen azonos a körülbelül egy hónappal ezelőtt eltűnt Fuchs Mihály kerüölve, ki valószínűleg a fagy áldozata lett.

Tüzeset. A mult hetfőre viradóra hajnali 3 órakor tűzilárma zavarta meg városunk lakosságának nyugalmát Voigt K. baromfi szállító kaszárnya utcai házának egyik raktára gyuladt ki. A holdvilágos éjszakában a toronyör mihamar észre vette a nagy füstöt s tüzoltóink oly gyorsan jelentek meg, hogy a háziakat ök értesítették legelőször a veszedelemtől. A tüzet mihamar elnyomták. — A mult csütörtökön éjjeli 1/2 10 órakor Unger József fűszerkereskedő raktarában a Tokics-féle házban ütött ki a tűz és okozott jelentékeny kárt. A raktár biztosítva volt.

Irodalom.

Szólóink rekonstrukciója. Magyarországot alig érte valaha nagyobb csapás, mint a szőlők elpusztulása. — Nemcsak száz és száz millió értékű nemzeti vagyon ment tönkre, de koldussá lett a nemzet ezer meg ezer eddig független polgára, szőlőtermelője. A szőlők rekonstrukciójának feltételei anyagiak és erkölcsiek. Nem csak pénz, de akarat és tudás is kell az új szőlő kultúrához. Sőt a második két tulajdonság ha nem is teszi feleslegessé, de nagyban könnyíthet az első hiányán. Tanulni, olvasni kell a mai szőlőtermelőnek, ha boldogulni akar. Hazánk szőlő kultúrájának, a szakértelem emelésének elismerésére méltó eszköze a „Borászati Lapok“, mely 27 éves fennállása alatt ma olyanná fejlődött, hogy a borászati szakirodalom terén hazánkban csaknem egyedül áll. — A „Borászati Lapok“-at Engelbrecht Károly, országos borászati főfelügyelő szerkeszti, s Baross Károly adja ki. A tavaszi szőlőmunkák közeledtével különösen ajánljuk a „Borászati Lapok“-at a melynek prospektusát mai számunkhoz csatoljuk, olvasóink figyelmébe, nagy hasznára lehet minden szőlőtermelőnek. — Előfizetési ára egész évre 5 frt; félévre 2 frt 50 kr.; negyedévre 1 frt 25 kr. Kiadóhivatal Budapest (Köztelek)

Az olvasó könyvtár új olvasó kiadásából Gyulai Pál szerkesztésében a Franklin-Társulat most küldte szét a VI sorozatot (101—120. szám) s ezzel ismét jutányos áron tett megszerezhetővé egy csomó hazai és külföldi állandó becsü irodalmi terméket a közönség ama körének, mely szereti a könyveket s könyvtár gyűjtögetésében is buzgolkodnak, de ezt csak szerény eszközökkel tehetik. A sorozat tartalma a következő: 101—103 Sand György Leoni Leó. Beszély. — 104—105 Michet Gy. Lengyel- és Oroszország. — 106 Flegler Sándor. Kölesy Ferencz. — 107—100 Gvadányi J. Egy falusi nótáriusnak budai utazása. — 110—111 Plouvier Ed. Beszélyek. — 102—113 Feuillet. O Trécoeur Jul. — 114—115 Kazinczy Ferencz Magyarország utak. — 116 — 118 Tolstoj M. M. gr. Csáládi boldogság. — 119—120 Kisfaludy Károly. Tihámér. Beszély. — Az Olvasó könyvtár egyes sorozatai megrendelhetők minden hazai könyvkereskedés útján; a hol könyvkereskedés nincs, levelező-lapon a Franklin-Társulattól. Egy-egy sorozat ára bérmentes megküldéssel 2 frt. Egyes számé 10 krajczár.

Nyilttér.

Foulard-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterkint — japáni, chinai, s. a. t. a legújabb mintázattal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes **Henneberg selyemet 35 krtól 14 frt 65 kr méterkint** sima, csinos, koczkázott, mintázottakat damasztot s. a. t. (mint egy 240 különböző minőségben és 2000 szín és mintázattal s. a. t. **postabár és vámentesen a hához szállítva és mintákat küld postafordultával: Henneberg G. (cs. k. udvariszállító, selyemgyára Zürichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

98. sz. — vgrh. 1895.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törv. cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a fehértemplomi kir. törvényszéknek 1894. évi 9164 számú végzésével Kovács Ferencz telperes részére Baruch Ede és Fida alperesek ellen 100 frt. s jár. erejéig elrendelt kiél. végrehajtás folytán nevezett alperesektől lefoglalt s 1621 frt. becsült alábbi ingóságokra a verseczi kir. járásbírósnak 1895. évi 847. számú kiküldő végzése folytán az árverés elrendeltetvén, annak a helyszínen vagyis Verseczi alperesek lakásak leendő megtartására határidőül 1895. évi márcz hó 26-ik napjának délelőtti 9 órája tűzetik ki, a mikor a bíróság lefoglalt butor, ágy, ruha, s egyéb különféle ingóságok az 1881. 60. t. cz. 107. és 108. § ai szerint a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén a becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívtnak egyúttal mindazok, a kik a lefoglalt tárgyra oly elsőbbséggel bírnak, mely az ezen ügybeni végrehajtási iratokból ki nem tűnik, miszerint elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdése előtt szóval vagy írásban alulírt végrehajtónál az 1881. évi LX. t. cz. 111. § a értelmében a különbeni következmények terhe alatt bejelenteni el nem mulasztásák.

Kelt Verseczen 1895 évi márcz. hó 10-ik napján.

Fixmann György,
kir. bir. végrehajtó.

Ügyvédi iroda nyitás!

Van szerencsém a nagyérdemű jogkereső közönségét értesíteni, hogy ügyvédi irodámat f. hó 15-én az Andrássy-sétán, Hirschl Ignác úr házában megnyitottam.

Dr. Rezucha István,
ügyvéd.

1005. sz. — 1895.

Hirdetmény.

Az 1895. évre megállapított házadó és I. II. oszt. kereseti adókievetési lajstrom a tekintetes m. kir. pénzügyigazgatóság 10340/XI. 1895. számú közrendeletével leküldetvén, 1883. évi 44. t. sz. 16. §-a értelmében folyó évi márcz. hó 18-tól márcz. hó 26-ig a városi adóhivatal helyiségében közszemlére kitétetik.

Azon adózók, kik az illető adókievetési lajstromban, megállapított adóval már a múlt évben megróva voltak a lajstrom kitételétől számított 15 nap alatt — azon adózók pedig, akik a kivetési lajstromban megállapított adóval most első ízben rovatk meg, az adókönyvecskéikbe történt bejegyzés napját követő 15 nap alatt kötelesek esetleges felszólamlásaikat alulirt városi adóhivatalnál annál bizonyosabban benyújtani, mert később benyújtott felszólamlások figyelembe vételét nem fogják.

Városi adóhivatal
Verseczen, 1895. évi márcz. hó 17-án.

Bodry Mihály,
tanácsnok mint városi adóhivatali főnök.

1470. számhoz — 1895.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy az ujonczás Versecz városában f. é. április hó 3. és 4-én fog megejtetni, miért is az I. korosztálybeli vagyis 1874. évbéli születésű és a II. korosztálybeli vagyis 1873. évbéli születésű hadkötelesek 100 sorsszámig bezárólag f. é. április hó 3-án, a II. korosztálybeli 101 sorsszámútól és a III. korosztálybeli vagyis 1872. évbéli

születésű, valamint azon idegen illetőségű hadkötelesek, kik Verseczen leendő állittatásuk engedélyt nyertek f. é. április hó 4-én reggeli 8 órakor a községi bíróság hivatalos helyiségében (városház I. emel. 23. ajtó) működő sorozó bizottság előtt megjelenni kötelesek.

Verseczen, 1895. márcz. hó 5. é.

Seemayer,

kir. tanácsos, polgármester.

1568. sz. — tkv 1885.

Hirdetmény.

A magy. kir. igazságügyminiszter 1895. Január 15-én 50803/1894. J. M. sz. a. elrendelte, hogy a verseczi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságához tartozó Kustély község telekkönyveibe felvett mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVII. és az 1891. XVI. t. cikkek a tényleges birtokos tulajdoni jogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t. cikkben szabályozott eljárás és ezzel kapcsolatban a telekkönyvi bejegyzések helyesbítése fogantosságtartás. — E célból a helyszíni eljárás a nevezett községben 1895. évi április hó 22-én fog kezdődni.

Ennélfogva felhívom:

1.) mindazok, a kik a telekkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatott előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel:

2.) mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átíratásra az 1886. XXIX. t. cikk 15-18 és az 1889. XXXVII. t. cikk 5 §. 7 és 9 §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a blyeg- és illetékelengedési kedvezménytől is esnek; és

3.) azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszünt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyisint az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztést követeljenek, illetve, hogy törlesztési engedélyt nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a blyegmentesség kedvezményétől esnek.

Verseczen, 1895. évi márcz. hó 7-ik napján.

Paulovics Ferencz,

kir. járásbíró.

944. sz. — 1895.

Hirdetmény.

Az 1880. évi évi XXVII. t. cz. és 1883. évi IX. t. cz. valamint a törvénytörvények végrehajtása tárgyában a nagyméltóságú magyar kir. pénzügyminiszterium által 60.977/883 szám

alatt kiadott utasítás 13. §. 3 pontja értelmében felhívom mindazon hadmentességi díj köteles egyének, kik e város területén laknak hogy a hadmenteséhez szükséges vallomásukat a városi adóhivatalnál ingyen nyerendő nyomtatványon e. hó végéig különben törvényes következmények terhe alatt beadják.

Városi adóhivatal, Verseczen, 1895. évi márczius hó 8-án.

Mark Antal,

tanácsnok mint adóhiv. főnök.

Tinct. capsici compo.

A Richter-féle

Ezen Horgony-Pain-Expeller néven is ismeretes, igazán népszerű házi szer most már 25 év óta legjobb fájdalomcsillapító bedörzsölésnek fenyvesen bebizonyult közönségnél, csúzni, tag-szaggatásnál stb. nál. A föld összes országában nagy elterjedést és biztos hatása következtében minden oldalról oly elismerést talált, hogy minden betegnek joggal ajánlható.

A Tinct. capsici compos.
(Horgony-Pain-Expeller)

kimagasló állását a fájdalomcsillapító bedörzsölések között diadalmasan megtartotta, különféle felbujtás és utáztatok dacára; ez bizonyára a legjobb bizonyíték arra nézve, hogy a közönség igen jól meg tudja különböztetni a jót a rossztól.

Hogy értéketlen utáztatot ne kapjunk, bevasárlás alkalmával vedjegyűre, a vörös horgonyra figyelendő és minden üveg ezen jegy nélkül, mint nem valódi visszautasítandó. A gyógyszerárakban kapható 40 kr., 70 kr. vagy 1 frt. 20 krmly árban üvegenként; Budapestben **Török József** gyógyszerésznél.

Richter-féle gyár Rudolstadtban, Thüringában.

Védjegy. Védjegy. Védjegy.

Mária-czelli

Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajknál, nélkülözhetetlen és általános ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfújtság, savanyú, felbőffőség, hasmenés, gyomorégés, felesleges, nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejtájánál, a menyinyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, gilizták, májbajok és hamorrhoidáknál.

Említett hajknál a **Máriaczelli gyomorcseppek** évek óta kitérőknek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerész **Budapest**, Király utca 12 sz.

A vedjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valóságát bizonyítom”.

A **Máriaczelli gyomorcseppek** valódián kaphatók.

Versecz: gyógyszer. Soós K., Müller O., Herczeg J. és Küchler B.
Zichyfalva: gyógyszer. Mayering K.

Fővárosi Lapok

politikai és szépirodalmi napilap.

Felölös szerkesztő:
Porzsoit Kálmán.

Kiadó-tulajdonos:
Athenaeum részv. társ.

A család minden tagja megtalálja benne a maga olvasmányát. A **hölgyeknek:** a legjelesebb írótól regény, elbeszélés, költemény, szellemes tárcza, divattudósítás, érdekes újdonság-rovat, karcolatok. Az **uraknak:** becsületos magyar politika, mely minden pártól teljesen független, a leg-hitelesebb értesülések, megvesztegethetlen közgazdasági rovat.

Az összes napilapoktól eltérő új szellem.

Megjelenik mindennap finom kiállításban.

Vasárnaponként külön meglepetés.

!! Gyönyörű aktuális illusztrációk !!

! Ingyen ! ! Ingyen !

Az április hó elsejével belépő új előfizetők (hónapos előfizetők is ingyen kapják meg a „Fővárosi Lapok” farsangi emlékét, mely az 1895. évi farsang történetét tartalmazza az ország összes bálozó hölgyeinek névsorával.

A **fürdőidény** alkalmával a „Fővárosi Lapok” nyújtja a legszorakoztatóbb olvasmányokat.

A „Fővárosi Lapok” előfizetési ára:

Egy óra: 1 frt 20 kr., negyedévre 3 frt 50 kr., félévre 7 frt, egész évre 14 frt.

Állandó kedvezmény: a „Fővárosi Lapok” előfizetői olvasóban kapják a Wohl Janka által szerkesztett **Magyar Bazar** című remek **heti divatlapot**, mely a „Fővárosi Lapokkal” együttesen előfizetve egy **negyedévre 5 frt.**

Mutatványszámot levelezőlapon nyilvánítt óhajra 8 napig ingyen és bérmentve küld a „Fővárosi Lapok” kiadóhivatala bárkinek.

Czím egyszerűen:

A „Fővárosi Lapok” kiadóhivatala, Budapest, Ferencziek-tere 3. sz.

Versecz. A Kirchner-féle könyvnyomda tulajdona s nyomása.